

Nr 100.

Av herrar **Sundström** i Skövde och **Norling**, om höjning av nu utgående blindersättning.

I Kungl. Maj:ts proposition till 1934 års riksdag med förslag till den för närvarande utgående lytesersättningen till blinda, ställdes i utsikt att en viss jämkning i denna ersättning kunde ifrågakomma efter pensionsreformens genomförande.

I sådant syfte väcktes jämväl en motion vid 1936 års riksdag (andra kamm. nr 61 1936) med yrkande att vid utmätandet av pensionstillägget 300 kronor av blindersättningen skulle betraktas som privilegierad inkomst enligt lagen om folkpensionering § 7.

Sammansatta stats- och andra lagutskottet, som livligt beaktade motionens syfte, ansåg sig av formella skäl ej kunna förorda bifall till motionen. Därest man vill nå målet att åstadkomma en förbättring i de blindas villkor torde andra vägar få beträdas.

Det torde vara principiellt olämpligt att bidrag till samma person av statsmedel skall utgå från skilda håll. En sammankoppling av blindersättningen med folkpensionen torde därför ej vara att förorda även om förbättringen i folkpensioneringen gör det till en bjudande plikt att även i motsvarande grad bereda rikligare försörjning åt de blinda.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta höja den nu utgående blindersättningen från nuvarande 500 kronor till 750 kronor årligen.

Stockholm den 20 januari 1937.

Walter Sundström

i Skövde.

Herman Norling.

